

20 marca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

COM 1/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8319.

Société d'Études Minières & Industrielles
(Paryż, Francja).

Kl. ~~12 k 3~~

12/3, 1/04

Sposób wytwarzania syntetycznego amonjaku.

Patent dodatkowy do patentu № 6011.

Zgłoszono 17 stycznia 1927 r.

Udzielono 24 stycznia 1928 r.

Pierwszeństwo: 6 lipca 1926 r. (Francja).

Najdłuższy czas trwania patentu do 2 października 1941 r.

W patencie głównym Nr 6011 oznaczono, że w celu otrzymania amonjaku przepuszcza się mieszaninę azotu z wodorem w temperaturze 550° — 600°C , przy dowolnem ciśnieniu ponad żelazem albo metalem z grupy żelazowców, np. ponad manganem, stosując jako substancję kontaktową azotek albo amidek litu w obecności tlenku metalu z grupy glinowców, np. w obecności gliniki albo glucyny.

Zgodnie z niniejszym wynalazkiem przy użyciu azotku lub amidku litowego (przez amidek należy tu rozumieć zarówno amidki zwykle o wzorze Li_2NH_2 , jak i amidki o wzorze Li_2NH , zwane czasem imidami) albo wszelkich innych odpowiednich azotków

zastępuje się tlenki glinowców chlorkiem, bromkiem, jodkiem albo fluorkiem metali alkalicznych lub wapniowców (sodu, potasu, litu, strontu, wapnia, baru) albo też mieszaniną tych związków, albo tlenochlorkiem, tlenofluorkiem lub innym analogicznym związkiem tlenowym albo mieszaniną tych związków; albo też tlenkiem metalu alkalicznego lub wapniowca albo mieszaniną tych tlenków; albo też żelazo lub żelazocyjankiem wymienionych metali lub mieszaniną tych związków; albo mieszaniną kilku wymienionych związków.

To zastąpienie pozwala na znaczne obniżenie temperatury syntezy amonjaku, która przy zastosowaniu sposobu według

wynalazku następuje już przy 250° C, zamiast przy 500°, a szczególnie korzystnie reakcja przebiega między 380° a 450° C.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób syntetyzowania amoniaku według patentu Nr 6011, znamienny tem, że przy użyciu azotków lub amidków litu albo innych azotków, jako substancyj stykowych, zastępuje się tlenek metalu z grupy glinowców: haloidkiem albo tlenohaloidkiem (chlorkiem, bromkiem, jodkiem, fluorkiem, tlenochlorkiem, tlenofluorkiem i t. d.)

metali alkalicznych albo wapniowców albo mieszaniną tych haloidków; albo tlenkiem, żelazi- lub żelazo-cyjankiem metalu alkalicznego albo wapniowca albo mieszaniną tych związków zgodnie z opisem.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że jako amidki stosuje się albo amidki zwykłe albo imidy.

Société d'Études Minières
& Industrielles.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.